

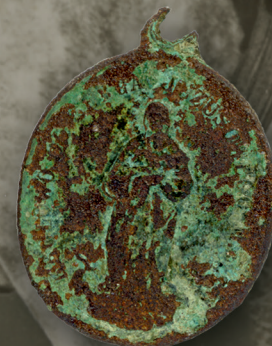

INSTYTUT PAMIĘCI
NARODOWEJ

Oddział w Krakowie

www.krakow.ipn.gov.pl
www.facebook.com/IPNKrakow

Ludwik Kawik
„Czujny”

Ludwik Kawik „Czujny”

(1911-1944)

Ludwik Kawik urodził się 20 października 1911 r. w Łękawicy w powiecie tarnowskim. Był synem Wojciecha i Zofii z d. Gądek. W latach trzydziestych pełnił służbę wojskową w kawalerii – w 3. pułku ułanów śląskich oraz 5. pułku strzelców konnych, gdzie ukończył szkołę podoficerską, awansując do stopnia kaprała. Pozostał w armii jako podoficer zawodowy lub nadterminowy i służył także w 16. pułku ułanów wielkopolskich. Następnie odszedł z wojska i wraz z rodziną zamieszkał w Warszawie. Pracował w Instytucie Aerodynamicznym Politechniki Warszawskiej. Podczas działań wojennych w 1939 r. przebywał w stolicy i miał zajmować się jej obroną za pomocą balonów zaporowych, utrudniających działania wrogiego lotnictwa.

W 1942 r. wraz z rodziną wrócił do rodzinnej Łękawicy, gdzie zamieszkał. Związał się z konspiracją niepodległościową: należał do Armii Krajowej, w której działał pod pseudonimem „Czujny” w strukturach Obwodu AK Tarnów kryptonim „Tartak”. Prawdopodobnie na skutek donosu został zatrzymany przez Gestapo podczas szeroko zakrojonej akcji aresztowań w nocy z 30 listopada na 1 grudnia 1943 r., która objęła żołnierzy tarnowskiej AK, m.in. z oddziału łączności radiowej placówki AK w Tarnowie. Po początkowych przesłuchaniach w siedzibie Gestapo przy ul. Urszulańskiej 18 w Tarnowie osadzono go w tarnowskim więzieniu, gdzie przebywał do 17 grudnia 1943 r. Następnie został przewieziony do więzienia policyjnego przy ul. Montelupich w Krakowie.

Podczas osadzenia w krakowskim więzieniu Ludwik Kawik zachorował. By ratować jego życie współwięźniowie podjęli próbę przeprowadzenia w trudnych, penitencjarnych warunkach, zabiegu operacyjnego, ale mimo to jego stan pogarszał się. Zmarł 27 kwietnia 1944 r. i został pogrzebany potajemnie na cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Przez lata Ludwik Kawik był uważany za jedną z ofiar rozstrzelanych w tzw. Glinniku w Krakowie-Przegorzałach 24 kwietnia 1944 r. Poszukując miejsca jego pochówku odnaleziono przesłanki wskazujące na to, iż w rzeczywistości zmarł w krakowskim więzieniu. Informację tę potwierdzili po wojnie w czasie rozprawy sądowej Roman Sak i Jan Chochoł, którzy działali z Kawikiem w tarnowskiej AK, wraz z nim zostali aresztowani i znali okoliczności jego śmierci. Na tej podstawie wytypowano grób, w którym na przełomie kwietnia i maja 1944 r. pogrzebano anonimowo szczątki osób przekazanych do Zakładu Medycyny Sądowej z więzienia przy ul. Montelupich.

Szczątki Ludwika Kawika zostały odnalezione podczas prac poszukiwawczych IPN na cmentarzu Rakowickim w Krakowie we wrześniu 2022 r. Informację o jego identyfikacji ogłoszono podczas uroczystości w Pałacu Belwiderskim w Warszawie 1 grudnia 2023 r.

Opracowanie: Marta Gorajczyk-Woźniak, Krzysztof Pięciak

Opis fotografii:

Kapral Ludwik Kawik. Portret wykonany podczas służby wojskowej w 16. pułku ułanów wielkopolskich. Na piersi widoczna odznaka pułkowa, powyżej sznur strzelca bardzo dobrego (ze zbiorów rodzinnych).

Grupa podoficerów i żołnierzy 5. pułku strzelców konnych. U dołu z prawej strony, z mandoliną w ręku, leży Ludwik Kawik (ze zbiorów rodzinnych).

Odznaka 5. pułku strzelców konnych (domena publiczna).